

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/11/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010280
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6722010280.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 25. marca 2026 v trestnej veci obžalovaného A. B. za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 06.10.2025, sp. zn. 2T/56/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 03.08.2021 v čase okolo 16:30 h na ulici v obci C. D. E. F., okres A., na miestnej komunikácii, v blízkosti rodinného domu E. XX, G. napadol H. I., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že po predchádzajúcom verbálnom konflikte, keď tento odchádzal smerom od domu po ceste ho obžalovaný A. B. udrel rukou do hlavy zozadu, pričom sa poškodený otočil a dostal úder na pravú stranu v oblasti pravého oka, v dôsledku čoho H. I. stratil vedomie a spadol na zem, čím spôsobil H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., F. XX zranenia a to otras mozgu 1. stupňa, zlomeninu nosovej kosti s posunom úlomkov, zlomeninu prednej steny čeľuste vpravo, tržnú ranu nadočnicového oblúka vpravo a pomliaždenie pravého oka, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní.

Za to mu bol podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák., uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon tohto trestu odňatia slobody podmienene odložený a zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní dvadsaťštyri mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej J. K. L., H., M. M. L. N. X, XXX XX F. – B. E. L., O. : XX XXX XXX vo výške 1.115,97 Eur (jedentisícstopäťnásť eur a deväťdesiatšesť centov) titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti H. I..

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 06.10.2025 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný A. B. do výroku o vine i výroku o treste. Následne takto podané odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 21.11.2025, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 24.11.2025. V jeho dôvodoch primárne zopakoval a zdôraznil, že sa necíti byť vinným, pretože on poškodenému zranenie úderom na pravú stranu v oblasti pravého oka nespôsobil.

Argumentoval tým, že poškodený I. bol značne pod vplyvom alkoholu, pričom keď sa spolu so svedkom D. vyhýbali na ceste nákladnému autu, tak spadli spolu do rigolu vyloženého kameňom a takto si poškodený spôsobil zranenia. On si v tom kritickom čase liečil zlomeninu päťovej kosti a vonkajšieho

členku, mal sadru a aj bandáž na nohe, čo ho značne ovplyvňovalo v pohybe. Pohyb realizoval iba za pomoci barlí spôsobom, že skackal na jednej nohe. Z tohto dôvodu nebolo možné, aby po predchádzajúcom verbálnom konflikte dosiahol poškodeného a tohto udrel do hlavy zozadu, pričom keď sa poškodený mal otočiť, mal mu zasadiť úder na pravú stranu v oblasti pravého oka.

Podľa jeho názoru k odstráneniu pochybností o mechanizme zranenia poškodeného v rámci dokazovania na opakovanom hlavnom pojednávaní nedošlo, pretože poškodený zmenil svoj postoj k priebehu skutku, a to radikálne, kedy vypovedal tak, že bol o priebehu skutku informovaný jeho matkou a teda priebeh deja si vydedukoval z toho, že si myslel, že keď ho obžalovaný odmietol s pomocou, tak ho následne tento napadol. Svedok D. skutok popisuje tak, že obžalovaný mal poškodeného udrieť jedenkrát hánkami na asi pravú časť tváre. Takto popísaný mechanizmus zranenia však nezodpovedá popisu skutku v napadnutom rozsudku. Má za to, že popis skutku okresného súdu v napadnutom rozsudku vychádza len z akejsi prijateľnejšej alternatívy zranenia, ktorá však podľa jeho názoru nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a preto vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ je potrebné celú túto situáciu vyhodnotiť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť podľa ust. § 285 písm. c) Tr. por.

Podaním zo dňa 21.11.2026, doručeným okresnému súdu dňa 26.11.2026 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomne doplnil odôvodnenie ním podaného odôvodnenia odvolania, kde primárne zopakoval hlavné dôvody svojho odvolania, ktoré uviedol v prvom písomnom odôvodnení svojho odvolania proti napadnutému rozsudku, pričom tieto rozšíril a oprel sa o vyjadrenia znalca B. B. H. I. mechanizmu vzniku zranenia poškodeného, ktoré považuje iba za domnienku a nie reálne preukazateľný fakt. Taktiež upriamil pozornosť na výpoveď svedka P. J., ktorý uviedol, že videl ako idú dve osoby prostriedkom cesty a keď popri nich prešlo auto, tak vtedy sa zrútili do jarku. Taktiež poukázal na znalecký posudok B. J. E., ktorá v ňom uviedla, že sklony ku konfabuláciám sa u poškodeného síce neprejavili, ale poškodený podáva o sebe menej reálny obraz a je u neho prítomná tendencia javiť sa v lepšom svetle. Čo sa týka svedka D., je nutné vziať v úvahu fakt, že tento v čase skutku trpel syndrómom závislosti na alkohole.

Záverom uviedol, že ani poškodený I. a ani svedok D. nie sú podľa jeho názoru tak dôveryhodní svedkovia do takej miery, aby ho jednoznačne usvedčovali z úderu do hlavy zozadu a pri otočení sa poškodeného následného úderu na pravú stranu v oblasti pravého oka. Sudca okresného súdu sa nekriticky priklonil k stanovisku svedka D..

Na základe horeuvedených skutočností navrhol krajskému súdu, aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 03.02.2026.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodeného a v neprítomnosti splnomocnenca poškodeného sa obhajca v plnom rozsahu pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Zdôraznil, že podľa jeho názoru ani po zrušení prvého napadnutého odcudzujúceho rozsudku krajským súdom a následnom vrátení veci na ďalšie konanie na okresný súd sa tento nedostatočne vysporiadal s úlohami, ktoré mu boli krajským súdom uložené, nakoľko ani v súčasnosti napadnutom rozsudku nie je dostatočne odôvodnený spôsob mechanizmu vzniku zranení poškodeného. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec opätovne vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Naproti tomu prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný vo výroku o vine, tak aj vo výroku o treste a preto navrhol krajskému súdu zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pripojil v plnom rozsahu k návrhu svojho obhajcu, pričom dodal, že sa necíti byť vinný, nakoľko skutok nespáchal a požiadal krajský súd, aby bol zbavený viny.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým

tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Úvodom je nutné konštatovať, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 3Pv 276/21/6611-23 dňa 16.05.2022 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 03.08.2021 v čase okolo 16:30 h na ulici v obci C. D. E. F., okres A., na miestnej komunikácii, v blízkosti rodinného domu č. XX, fyzicky napadol H. I., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že po predchádzajúcom verbálnom konflikte, keď tento odchádzal smerom od domu po ceste ho A. B. udrel rukou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho H. I. stratil vedomie a spadol na zem, čím spôsobil H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., F. XX zranenia a to otras mozgu 1. stupňa, zlomeninu nosovej kosti s posunom úlomkov, zlomeninu prednej steny čeľuste vpravo, tržnú ranu nadočnicového oblúka vpravo a pomliaždenie pravého oka, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní, pričom vzhľadom na lokalizáciu útoku pri väčšej intenzite úderu mohlo dôjsť k vážnejšiemu poškodeniu - zmyslového orgánu, pravého oka a pri väčšej intenzite útoku, vzhľadom na jeho smerovanie došlo aj k ohrozeniu životne dôležitého orgánu a to mozgu.

Okresný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 07.10.2024 vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Tr. zák. a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní tri roky. Zároveň mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahraďiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Obžalovaný podal vo veci odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 3To/18/2025 dňa 07.05.2025, ktorým rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že bude potrebné svedkov H. I., H. D. ako aj obžalovaného opakovane podrobne vypočuť k počiatku fyzického ataku zo strany obžalovaného na poškodeného, jeho priebehu (počtu úderov), a následne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania uvedený priebeh potom aj ustáliť v skutku rozsudku. Zároveň uviedol, že je potrebné dopočuť poškodeného k dôvodom jeho čestného prehlásenia zo dňa 09.04.2025, ktorým prehlásil že obžalovaný ho nenapadol, ani nijak inak mu neublížil na zdraví, a zranenia ktoré utrpel si spôsobil sám pádom do rigolu. Krajský súd dal zároveň do pozornosti okresnému súdu nesúlad medzi skutočnosťami uvedenými v skutku napadnutého odcudzujúceho rozsudku v časti počiatku fyzického útoku obžalovaného na poškodeného kedy okresný súd uvádza: „keď tento odchádzal smerom od domu po ceste ho A. B. udrel rukou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho H. I. stratil vedomie a spadol na zem“, v porovnaní s tým, čo následne v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza pri výpovedi svedka - poškodeného H. I., že svedkovi „sa zdalo, že ide za ním obžalovaný a potom dostal úder do hlavy zozadu, pričom sa otočil a dostal úder na pravú stranu v oblasti pravého oka“. Krajský súd taktiež uložil okresnému súdu, aby po doplnení dokazovania v naznačenom smere, aby aj pribratý znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgie a traumatológie bol oboznámený s doplneným dokazovaním a aby sa vyjadril k záverom z neho vyplývajúcim. Záverom krajský súd poukázal aj na tú skutočnosť, či prichádza do úvahy právna kvalifikácia skutku ako dokonaného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. alebo ako pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. kedy je rozhodujúce, či úmysel smeroval k spôsobeniu závažnejšieho následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví, a to je aj potrebné v dôvodoch rozsudku náležite vyargumentovať. Síce útok mal smerovať do oblasti hlavy, ale malo ísť len o jeden úder rukou v polohe, keď aj obžalovaný a aj poškodený stáli. K ďalším zraneniam by mohlo prípadne dôjsť vtedy, ak by bol úder vedený väčšou intenzitou, ktorú však obžalovaný nevyvinul. Navyiac obžalovaný vo fyzickom útoku na poškodeného po jeho páde na zem nepokračoval, pričom tu je potrebné poznamenať, že ak by takýto úmysel mal, tak mu v tom nič nebránilo.

Z pohľadu krajského súdu po preskúmaní predloženého spisového materiálu je nutné konštatovať, že okresný súd doplnil dokazovanie v zmysle záverov uznesenia krajského súdu zo dňa 07.05.2025

a zároveň možno skonštatovať aj to, že prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a vo veci vykonal skutočne veľmi rozsiahle dokazovanie. Skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere nie je možné sa stotožniť s odvolacími námietkami obžalovaného v kontexte, že napadnutý rozsudok považuje za nejasný, nepreskúmateľný, s nedostatočným odôvodnením spôsobu mechanizmu vzniku zranení poškodeného. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluchy obžalovaného, poškodeného, svedkov H. D., P. I., B., P. I., st., O. F., P. J., Q. I., R. N., za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. vykonal výsluch B. B. H., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, k ním vypracovanému znaleckému posudku a výsluch B. J. E., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia, k ňou vypracovanému znaleckému posudku, prečítal za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. znalecký posudok B. F. J. S., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a následne podľa § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy zo spisu, a to najmä charakteristiky a lustrácie súvisiace s osobou obžalovaného.

Následne okresný súd pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom skutkové zistenia i právne posúdenie konania obžalovaného podrobne, dostatočne a presvedčivo popísal v odôvodnení napadnutého rozsudku a keďže krajský súd nemal o nich pochybnosti, v celom rozsahu si úvahy a závery okresného súdu osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na základe písomného podania poškodeného zo dňa 24.03.2026 označeného ako „verejné ospravedlnenie“, bolo na verejnom zasadnutí doplnené dokazovanie prečítaním tohto listinného dôkazu. Poškodený v ňom uviedol, že sa chce verejne obžalovanému ospravedlniť za to, čo mu svojim konaním, ktoré nesprávne vyhodnotil pred policajnými orgánmi, nakoľko mal v tej dobe krízu, často bol pod vplyvom alkoholu a mal psychické problémy. Nepomýšľal na konania, ktoré robí a ktoré môžu mať v budúcnosti následky. K uvedenému listinnému dôkazu obžalovaný nemal žiadne pripomienky. Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že ho považuje za účelové s cieľom pomôcť obžalovanému vyvinieť sa z trestnej činnosti.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, považuje krajský súd za nevyhnutné zvýrazniť to, že tieto nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine, nakoľko sa s ich podstatnou časťou náležite vysporiadal už okresný súd, ktorý na stranách číslo 10 až číslo 13 napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozpísal všetky základné znaky vzťahujúce sa na prejednávaný trestný čin a podstatu protiprávnosti konania obžalovaného. A teda čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného krajský súd uzatvára, že tieto boli dostatočne zodpovedané už v napadnutom rozsudku, na ktorého odôvodnenie krajský súd v podrobnostiach poukazuje a bolo by nadbytočné opakovane na ne odpovedať.

Nad rámec tam uvedeného, je nutné zdôrazniť, že dejovú líniu skutku tak ako ju uzavrel v napadnutom odsudzujúcom rozsudku okresný súd, potvrdzujú najmä niekoľkokrát opakovaná a veľmi konzistentná výpoveď svedka H. D., taktiež výpoveď svedka poškodeného H. I., pričom ich pravdivosti nasvedčujú aj závery znaleckého posudku B. B. H.. Uvedenú dôkaznú situáciu neoslabuje ani čestné prehlásenie poškodeného a ani jeho verejné ospravedlnenie. Poškodený nevedel dôveryhodne vysvetliť okolnosti spísania a odoslania čestného prehlásenia. Krajskému súdu sa javí ako veľmi nepravdepodobné, že by si poškodený priebeh skutku tak ako ho opísal v podanom trestnom oznámení a následne totožne aj vo výsluchu v prípravnom konaní dňa 16.08.2021 a dňa 08.02.2022, taktiež aj na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2023 a ešte aj na znaleckom vyšetrení dňa 22.09.2023 vymyslel, resp. vyskladal len z toho čo mu povedali „iní“, ako sa sám vyjadril na následnom hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 01.08.2025. Predložené čestné prehlásenie poškodeného a verejné ospravedlnenie poškodeného je možné vnímať ako snahu poškodeného po uplynutí dlhšieho času od skutku pomôcť obžalovanému vyvinieť sa z prejednáwanej trestnej veci a to z toho dôvodu, že jeho sestra je družkou obžalovaného.

Krajský súd zároveň na tomto mieste poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietaní odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpoklad tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodovanie podriadeného súdu možno považovať za dostatočne odôvodnené, čo v tomto konkrétnom prípade naplnené bolo.

Uzatvárajúc vyššie uvedené, odvolací súd nezvolil postup podľa ust. § 321 ods. 1 Tr. por. v spojení s ust. § 322 ods. 1 Tr. por. a nezvolil ani postup podľa ust. § 285 Tr. por., ako sa toho domáhal odvolateľ, nakoľko nezistil žiadne podstatné chyby konania, či porušenie ustanovení zabezpečujúcich právo obhajoby a taktiež ani porušenie ustanovení Trestného zákona, ktoré by takýto postup odôvodňovali.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný podané odvolanie v tomto smere bližšie neodôvodnil. Krajský súd sa však stotožnil aj s týmto výrokom okresného súdu a poukazuje na jeho odôvodnenie na strane číslo 13 napadnutého rozsudku. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť, správne u obžalovaného posúdil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, keď zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t. j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr. zák., t. j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Tým, že obžalovaný jedným protiprávnym konaním naplnil znaky dvoch trestných činov, mal mu byť správne ukladaný úhrnný trest odňatia slobody v zmysle zásad uvedených v ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., a to za najprísnejší zo súdených trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb posudzovaných trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. umožňuje Trestný zákon páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od 6 mesiacov do 2 rokov. Pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. umožňuje Trestný zákon páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe až do 3 rokov. Pri výmere trestu odňatia slobody pre obžalovaného v tomto konkrétnom prípade a v zmysle zásad na ukládanie trestov podľa ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. mal okresný súd vychádzať z trestnej sadzby v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov.

Neušlo pozornosti krajského súdu formálne pochybenie okresného súdu vo výroku o treste kedy pri ukladaní trestu odňatia slobody namiesto ust. § 364 ods. 1 Tr. zák. použil ust. § 156 ods. 1 Tr. zák., hoci práve ust. § 156 ods. 1 Tr. zák. nie je prísnejším zo súdených trestných činov v zmysle zásad uvedených v ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., čo však v tomto konkrétnom prípade, keďže odvolanie nepodal súčasne s obžalovaným i prokurátor, nebolo možné v rámci odvolacieho konania už napraviť (zákaz „reformatio in peius“), nakoľko uvedené pochybenie pri ukladaní trestu okresným súdom bolo v prospech obžalovaného.

Zohľadňujúc okolnosti prípadu, kedy je zrejmé, že obžalovaný sa svojim protiprávnym konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva; zohľadňujúc závažnosť jeho protiprávneho konania s poukazom na to, že aj sám poškodený sa svojim nevhodným správaním pričínil o verbálny konflikt, ktorý predchádzal následnej inzultácii zo strany obžalovaného na poškodeného (čo však obžalovaného nezbavuje trestnej zodpovednosti); s prihliadnutím aj na osobu obžalovaného a jeho pomery kedy obžalovaný riadne pracuje, žije v partnerskom vzťahu, má kde bývať, krajský súd považuje uloženie úhrnného trestu odňatia slobody okresným súdom v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, teda na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za primeraný a spravodlivý.

Takto obžalovanému uložený trest okresným súdom v napadnutom odsudzujúcom rozsudku považoval aj krajský súd u obžalovaného za správny a zákonný, pretože pri jeho ukladaní bol rešpektovaný princíp zákonnosti a zároveň ním bol vyjadrený aj princíp individualizácie trestu, nakoľko druh a intenzita musí vždy zodpovedať všetkým zvláštnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Krajský súd je presvedčený, že práve takýto trest zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukládania trestov.

Okresný súd správne a zákonne rozhodol o aj o nároku na náhradu škody, keďže o tomto nároku nemal žiadne pochybnosti. Poškodenej spoločnosti - J. K. L., H. L. škodu vo výške 1.115,97 eur titulom vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť u poškodeného H. I., nakoľko nárok na náhradu si poškodená spoločnosť riadne a včas uplatnila. Keďže poškodený H. I. si nárok na náhradu škody neuplatnil, okresný súd o jeho nároku na náhradu škody samostatným výrokom správne a zákonne nerozhodoval.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o vine, treste, náhrade škody, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.